

Kız ve Midilli

Jane MEADOW

Kız ve Midilli

Jane MEADOW

Sophie, hayvan barınağına giden çakıllı yolda seke seke yürüyordu; sarı yağmur çizimleri her adımda çıkırdıyordu. Kırmızı beyaz çizgili tişörtünün üzerine en sevdiği mavi kot tulumunu giymişti ve küçük yeşil sırt çantası omuzlarında zıplıyordu. Bugün kurtarılmış hayvanlarla ilk kez tanışacaktı. İçi hafif ve mutluydu.

Barınağın sevecen çalışanı Bayan Hale, Sophie'yi sıcak bir gülümsemeyeyle karşıladı. Ekose gömleğinin üzerine yeşil bir iş önlüğü giymişti ve yuvarlak gözlükleri sabah ışığında parlıyordu. "Hoş geldin, Sophie! Bazı özel hayvanlarla tanışmaya hazır mısın?" diye sordu. Sophie hevesle başını salladı, ela gözleri heyecanla kocamandı.

Bayan Hale, Sophie'yi utangaç bir midillinin sessizce durduğu küçük bir çite götürdü. Midillinin krem rengi bir palomino tüyü, yumuşak sarımsı bir yelesi ve kuyruğu, yüzünde de beyaz bir lekesi vardı. Üzerinde küçük pirinç bir isim etiketi olan sade mor bir başlık vardı. "Bu Clover," dedi Bayan Hale yumuşak bir sesle. "O kurtarılmış bir midilli ve hâlâ insanlara güvenmeyi öğreniyor."

Clover başını yere eğik tutuyor ve koyu kahverengi gözleri tetikteydi. Sophie bir adım yaklaşıncaya midilli irkilip geri çekildi. "Sorun değil," diye fısıldadı Sophie. "Sana zarar vermeyeceğim." Bayan Hale, Clover'ın kendini güvende hissetmek için zamana ihtiyacı olduğunu anlattı. "Sabırlı ve nazik olmalıyız," dedi. "Güven, küçük bir tohum gibi yavaşça büyür."

Sophie, Clover'a binmeye çalışmadı. Bunun yerine ahşap bir çit korkuluğuna sessizce oturup izledi. Clover heyecanlandığında kulaklarını nasıl geriye yatırdığını ve sakin olduğunda kuyruğunu nasıl salladığını fark etti. Bayan Hale, Sophie'ye midilli davranışlarını öğretti. "Midilliler kulakları ve kuyruklarıyla konuşur," dedi. Sophie dikkatle dinledi ve öğrendi.

Ertesi gün Sophie, Bayan Hale'e günlük bakımda yardım etti. Clover'ın su kovağını doldurdu ve çite taze saman taşıdı. Clover uzaktan izliyordu, beyaz çoraplı ayakları samanların içinde heyecanla kıpırdıyordu. Sophie yavaşça hareket etti ve yumuşak bir sesle konuştu. "Buyur, Clover," dedi. "Taptaze."

Bayan Hale, Sophie'ye bir midillinin nasıl fırçalanacağını gösterdi. "Her zaman nazikçe, tüylerin uzadığı yönde fırçala," dedi. Sophie yumuşak fırçayı aldı ve Clover'ın yanında durdu. Önce Clover uzaklaştı. Ama Sophie sabırla bekledi ve fırçayı Clover koklayabilsin diye uzattı. Midillinin yumuşak burnu seğirdi ve küçük bir adım yaklaştı.

G nler boyunca Sophie barınaĝa gitti. Clover'ın tırnaklarını temizlemeyi ve suyunu kontrol etmeyi  ğrendi. Her zaman yavaş hareket etti ve hi  acele etmedi. Clover, Sophie'nin sarı  izmelerini ve mavi tulumunu g zlemeye ba ladı. Sophie her geldiĝinde midillinin ba ı biraz daha y kseliyordu. Bayan Hale g l msedi. "Seni fark etmeye ba ladı," dedi.

Bir öğleden sonra Sophie, çitte ters çevrilmiş bir kovanın üzerine oturup yumuşakça mırıldandı. Clover birkaç adım ötede duruyordu, sarımsı yelesi esintiyle dalgalanıyordu. Yavaşça midilli bir adım attı. Sonra bir adım daha. Sophie mırıldanmaya devam etti ve kıpırdamadı. Clover boynunu uzattı ve Sophie'nin kestane rengi saçlarını kokladı. Sophie'nin içi sıcacık ve mutluydu.

Birkaç gün sonra Sophie, açık avucunda küçük bir havuç parçası tuttu. Clover'ın koyu gözleri önce havuca, sonra Sophie'ye baktı. Midilli dikkatli bir adım attı, sonra bir adım daha ve havucu Sophie'nin elinden nazıkçe aldı. "Aferin kızım, Clover," diye fısıldadı Sophie. Bayan Hale kapıdan hafifçe alkışladı. "Bu büyük bir adım!" dedi.

Her gün Clover daha da rahatladı. Sophie yaklaştığında irkilmeyi bıraktı. Sophie'nin krem rengi tüylerini uzaklaşmadan fırçalamasına izin verdi. Hatta küçük tırnakları çimende yumuşak sesler çıkararak Sophie'yi çitin etrafında takip etti. Sophie içinde sıcak bir parıltı hissetti. "Bana güveniyor," dedi Bayan Hale'e. "Bence güveniyor," diye yanıtladı Bayan Hale gülümseyerek.

Güneşli bir sabah Sophie çimenlere oturdu ve Clover hemen yanına geldi. Midilli başını eğdi ve yumuşak burnunu Sophie'nin omzuna dayadı. Sophie kollarını nazıkçe Clover'ın boynuna doladı. "Sen benim arkadaşımsın," diye fısıldadı. Clover anlamış gibi yumuşak bir kışneme sesi çıkardı. Bayan Hale ahırdan izledi ve gözünden mutlu bir yaş sildi.

O günden sonra Sophie ve Clover en iyi arkadaş oldular. Sophie hâlâ günlük bakıma yardım ediyordu ama artık Clover onu her yerde takip ediyordu. Birlikte çitin etrafında yürüdüler ve gölgede birlikte oturdular. Sophie, güvenin değerli bir armağan olduğunu öğrendi. Sabır ve nazık bir özenle yavaşça büyümüştü. Ve artık Clover utangaç değildi.

Sophie, bir hayvanla dostluğun güzel bir bahçe gibi olduğunu anladı. Büyümesi için zaman, nezaket ve özen gerekir. Kazandığı güvenle gurur duyuyordu. Her gün, geldiğinde Clover'ın koyu gözlerinin parlamasını görmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Bayan Hale, "Midillilerle aranda özel bir bağ var, Sophie," dedi. Sophie gülümsedi ve Clover'a sarıldı.

Barınak, Sophie'nin en sevdiği yer oldu. Her hayvanın kendi hikâyesi ve duygularını göstermenin kendi yolu olduğunu öğrendi. Clover ile, sabrın ve nazık bir özenin en utangaç kalbi bile açabileceğini keşfetmişti. Artık Clover her sabah Sophie'yi mutlu bir kişnemeye karşılıyordu. Dostlukları, her seferinde küçük bir anla inşa edilmiş bir hazineydi.

Ve böylece Sophie ile Clover birlikte nice mutlu günler geçirdiler. Sophie, gerçek dostluğun acele etmek değil, anlamak olduğunu öğrendi. Dinlemek ve özen göstermek için zaman ayırdığımızda büyür. Bir zamanlar heyecanlı ve utangaç olan Clover, artık kızının yanında dimdik ve sakin duruyordu. Aralarındaki bağ, güvenin ve dostluğun en nazık şekilde filizlenebileceğinin harika bir hatırlatıcısıydı.